

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **L. P.**

zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu**
sídlem 28. října 117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26.4.2016, č.j. MSK 25378/2016, sp. zn. DSH/4815/2016/Zaj, o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně-správních činností ze dne 22.12.2015, č.j. SMO/456955/15/DSČ/JeřD, sp. zn. S-SMO/362979/15/DSČ, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 26.4.2016, č.j. MSK 25378/2016, sp. zn. DSH/4815/2016/Zaj žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně-správních činností ze dne 22.12.2015, č.j. SMO/456955/15/DSČ/JeřD, sp. zn. S-

SMO/362979/15/DSČ jako opožděné. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyně uznána vinnou přestupky, kterých se měla dopustit tím, že dne 1.10.2015 ve 13:47 hod. na ulici Fryštátská a Těšínská v Ostravě řídila motorové vozidlo značky BMW, RZ: X, kdy za jízdy motorovým vozidlem nebyla připoutána na sedadle bezpečnostním pásem, následně na výzvu policisty Policie ČR nepředložila osvědčení o registraci vozidla, které musí mít řidič při řízení u sebe, a rovněž nepředložila oděvní doplněk s označením z retroreflexního materiálu jako součást povinné výbavy. Za tyto přestupky jí byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že odvoláním napadené prvoinstanční rozhodnutí bylo zmocněnci žalobkyně T. S. doručeno dne 30.12.2015, lhůta pro podání odvolání uplynula dnem 14.1.2016 a rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.1.2016. Žalobkyně podala odvolání k poštovní přepravě dne 16.1.2016, tedy po zákonné 15 denní lhůtě a žalovaný tak její odvolání vyhodnotil jako opožděné. Odvolání žalobkyně proto žalovaný zamítl podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů).

2. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, v níž namítala, že odvolání nepodala opožděně, neboť disponuje podacím lístkem, z něhož je zjištělné, že její odvolání bylo podáno 14.1.2016. Navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 26.4.2016, č.j. MSK 25378/2016, sp. zn. DSH/4815/2016/Zaj a připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně-správních činností sp. zn. S-SMO/362979/15/DSČ a podacím lístkem předloženým žalobkyní podací číslo RR921990588CZ, a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).
5. Z obsahu správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně-správních činností krajský soud zjistil, že tento správní orgán vydal rozhodnutí ze dne 22.12.2015, jímž uznal žalobkyni vinnou tím, že dne 1.10.2015 ve 13:47 hod. na ulici Fryštátská a Těšínská v Ostravě, řídila motorové vozidlo značky BMW, RZ: X, kdy za jízdy motorovým vozidlem nebyla připoutána na sedadle bezpečnostním pásem. Následně na výzvu policisty Policie ČR nepředložila osvědčení o registraci vozidla, které musí mít řidič při řízení u sebe a rovněž nepředložila oděvní doplněk s označením z retroreflexního materiálu jako součást povinné výbavy. Žalobkyně tímto jednáním porušila z nedbalosti ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, porušila z nedbalosti ust. § 125c odst. 1 písm. k) cit. zákona v souvislosti s porušením ust. § 6 odst. 8 písm. b) tohoto zákona a porušila z nedbalosti ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona v návaznosti na ust. § 75 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o provozu vozidel na pozemních komunikacích, a dále ust. § 32 a přílohu č. 12 vyhl. č. 341/2014 Sb. o schvalování technické

způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů. Za uvedené přestupky byla žalobkyni uložena podle ust. § 125 odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1 500 Kč, a dále byla zavázána k náhradě nákladů správního řízení paušální částkou 1 000 Kč. Toto rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky tehdejšího zmocněnce žalobkyně T. S., bytem K., V. R. 857, dne 30.12.2015. Správní spis obsahuje podání doručené správnímu orgánu I. stupně dne 19.1.2016 tohoto znění: „odvolávám se do rozhodnutí vydaném v řízení S-SMO/362979/15/DSC. Zrušuji zmocnění T. S. Dále pojedů sama na sebe. L. P., V. 2973/36, O.“. Podání bylo nepodepsáno a nedatováno. K tomuto podání byla připojena obálka s podacím razítkem pošty České Budějovice 90, podací číslo RR921990588CZ, s datem podání 16.1.2016. Následně dne 22.1.2016 vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni k odstranění vad podaného odvolání. Tuto výzvu si žalobkyně prokazatelně oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence dne 26.1.2016 převzala, ovšem, jak je zřejmé z dalšího obsahu správního spisu, vůbec na ni nereagovala. Následně o jejím odvolání rozhodl žalovaný, jak shora uvedeno, žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Z podacího lístku předloženého k důkazu žalobkyni krajský soud zjistil, že se jedná o podací číslo RR921990588CZ, jako podací pošta je na něm uvedena pošta České Budějovice 90 a datum podání dne 14.1.2016. Zároveň obsahuje číslo kódu objednávky 20160114182903_60693. Jako odesílatel je na tomto podacím lístku uvedena žalobkyně a adresát správní orgán I. stupně.
7. Podle ust. § 81 odst. 1 správního řádu, účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
8. Podle ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu, odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
9. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu, pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Podle písm. d) téhož ustanovení, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
10. V projednávané věci je nesporné, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo prostřednictvím datové schránky doručeno tehdejšímu zmocněnci žalobkyně T. S. dne 30.12.2015. 15 denní lhůta k podání odvolání proti tomuto rozhodnutí tedy započala běžet dnem 31.12.2015 a posledním dnem této lhůty byl čtvrtek dne 14.1.2016. Zásadní spornou otázkou mezi účastníky řízení bylo to, zda v daném případě byla tato odvolací lhůta zachována, když žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí tvrdil, že toto odvolání žalobkyně podala k poštovní přepravě dne 16.1.2016, zatímco žalobkyně oponovala shora uvedeným podacím lístkem, na němž jako datum podání je uvedeno 14.1.2016. Z podacího

lístku a z obálky připojené k předmětnému odvolání je nepochybné, že žalobkyně při podání tohoto odvolání využila služby DopisOnline; při využití této služby vyvstala zásadní otázka, zda podáním ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu, měl být považován den, kdy žalobkyně zadala do webového rozhraní systému DopisOnline svou zásilku – odvolání (tedy den 14.1.2016) anebo den, kdy Česká pošta její podání zpracovala a vypravila (tj. den 16.1.2016).

11. Názory na řešení shora uvedené sporné otázky byly doposud v soudní judikatuře krajských soudů i Nejvyššího správního soudu nejednoznačné až do vydání usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.12.2017, č.j. 10 As 20/2017-49. Služba DopisOnline je v tomto usnesení charakterizována jako služba umožňující zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání poštovních zásilek uvedených v poštovních podmínkách. Jedná se o kombinaci několika dílčích služeb, v rámci kterých Česká pošta zabezpečí zpracování zásilek, a dále jejich podání do poštovní sítě. Zpracování zásilky se rozumí její tisk a kompletace, tj. balení a potisk obálky. Elektronickou objednávkou se rozumí objednávka poštovních služeb České pošty prostřednictvím elektronického formuláře na webu (článek 3 obchodních podmínek služby DopisOnline). Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatele řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávkou odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání. Nejvyšší správní soud poukázal na ust. § 2 písm. a) zákona o poštovních službách, dle něhož se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Podle § 2 písm. m) téhož zákona, se poštovním podáním rozumí převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby. Zpracování elektronických souborů do podoby listinných zásilek (tedy tisk, vložení do obálky a opatření adresou) Českou poštou v rámci služby DopisOnline není poštovní službou ve smyslu zákona o poštovních službách, resp. ve smyslu poštovních podmínek. Podle Nejvyššího správního soudu vztah upravený zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami vznikne až ve chvíli předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt. Nejvyšší správní soud se taktéž vyjádřil k charakteru podacího lístku tak, že se nejedná o veřejnou listinu, které svědčí presumpce správnosti. Odkázal na ust. § 53 odst. 3 správního řádu, které vymezuje veřejné listiny jako listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné. Pro podací lístek platí, že určitou důkazní hodnotu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy. Nejvyšší správní soud uzavřel, že není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby DopisOnline, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách

k poštovní přepravě. Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz> není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

12. V souladu s výše uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu proto nelze uznat žalobní tvrzení žalobkyně, že odvolání nepodala opožděně, když z podacího lístku vyplývá datum podání 14.1.2016. Šlo totiž o den elektronické objednávky služby DopisOnline, zatímco rozhodným okamžikem pro posouzení včasnosti podání jejího odvolání bylo zpracování této objednávky do podoby listinné zásilky dne 16.1.2016 a předání této zásilky k poštovní přepravě téhož dne, tedy po marném uplynutí lhůty k podání odvolání.
13. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobkyně jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. února 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce